

han til at see den falde. Men derpaa svarer jeg, at, naar vi have gjort det Skridt, vi have gjort, saa anseer jeg det for at være en ligefrem Pligt for os Alle, at vi saa ogsaa bære Følgerne af, hvad vi have gjort, og dette er en første, en nødvendig og en rigtig Følge deraf. Her at ville standse, vilde for mig staae, som om man ræbbedes første Gang, Spørgsmaalet møder om at anvende og gennemføre det nye System, som er blevet anerkjendt og vedtaget af Folkethinget. Og see vi nu hen til, hvad det er, man nu her vil anvende det nye System paa, hvad det er, det her dreier sig om, saa er det jo det, der udgjør Armeens egentlige Kjerne — Soldaten selv; og da skalde jeg dog mene, at vi allermindst i det Forhold, som vi nu gaar hen og underkaste en Reform og Omordning, skulle unblade fortrinnsvis at tage hans daglige Velvære i Betragtning. Efter, hvad jeg her har udtalt, vil det være de Herrer klart, at jeg stemmer for de første Endringsforslag, der foreligge; jeg skal dog dertil bemærke, at jeg ikke vil kunne stemme for det Endringsforslag, der gaaer ud paa at formindske den Lønning og Stilling, der er bragt i Forslag for Underbefalingsmandsstabet; jeg troer, at det er et meget uheldigt Træk, at det er kommet saaledes, at man foreslaaer Forandringer, der formindske Udgifterne til Underbefalingsmandsstabet, medens man arbejder hen til at faae de høiere Officeersclasser bragte i en saa god Stilling som muligt. Jeg troer, at der ligger et saa stort Nødvendighedskrav i den Retning ligesoverfor Underbefalingsmændene og de Menige, at man vilde gjøre meget ilde ved ikke ogsaa at tage det samme Hensyn til dem, som vi — og det siger jeg uforbeholdent, at jeg finder det at være rigtigt, at man gjør, — tage til de høiere Officeersclasser. At disse Sidste blive stillede saa godt som muligt, anseer jeg for høist ønskeligt, men just fordi jeg gjør dette, anseer jeg det for nødvendigt, at man ikke med smaalig Afstanden tilbageviser de Udgifter — der jo vistnok kunne løbe op til ikke saa Penge — som væsentlig og udelukkende komme de Menige og Underordnede til gode.

H. M. Petersen: Det er unægtelig, som det blev antydet af den ærede sidste Taler,

ganske betegnende, at det er de principmæssige Modstandere af hele denne Sags Ordning, som tale saa varmt for disse Forslag, der her foreligge. Dette er nu Noget, hvorom Enhver kan tænke, hvad han vil; jeg skal ikke indlade mig derpaa, men jeg skal dog sige, at, naar den ærede sidste Taler syntes her at ville betragte Forholdet ligesom i en Rækkefølge fra de Menige opad til de Høifistillede i Armeen som Noget, der kunde bringes i Analogi med Ligheden, saa er dette ikke ganske rigtigt. Hvad de Menige anbelanger, saa er det jo en Pligt, der kommer til at paahvile enhver vaabenfør Mand i hele Landet i en vis kort Tid at gjøre Tjeneste som Soldat; det er en Borgerpligt, et offentligt Arbejde, som kommer til at paahvile Enhver. Hvorvidt dette nu skal betales godt eller mindre godt eller utilstrækkeligt, derom kan der være Tale; men denne Sag kan sees fra to Sider. Jeg skal ikke nægte, at det, som der bydes Soldaten i Løn, er for Lidet for ham til at leve af, naar han ikke selv styder Noget til; jeg holder mig overbevist om, at uden et lille Offer fra den Meniges Side kan han ikke leve anstændigt; men jeg skal ved Siden deraf ogsaa gjøre opmærksom paa, at jeg er enig i, hvad der er udtalt af det ærede Medlem, der sidder tæt foran mig, Rigsdagsmanden for Veste Amts 2den Valgkreds (Berg), at der nemlig ikke er Mange, som vilde føle dette i nogen væsentlig Grad; det vil være den langt overveiende mindste Part, som vil lide under dette Tryk. Men vi maae huske paa, at naar vi lægge paa, saa kommer det til at dreie sig om ganske overordentlig store Summer, og hvem skal da betale dem? Det skal Manden selv i en kommende Tid eller hans Fader; det er de skatteydende Borgere, der skulle betale det. Hvis vi forhøiede Summen i en væsentlig Grad, saa vilde dette naturligtvis forøge Skatterne og Afgifterne, og nu er der mange fattige Skatteydere, som have tungt ved at udrede Skatterne, medens der er Mange af dem, der ville faae disse 2, 4 eller 8 $\frac{1}{2}$ mere, eller hvad det nu bliver, som ere rige, og som derfor ikke ville sætte nogen Priis derpaa. Alle disse Forhold, mener jeg, skulle tages i Betragtning ved dette Spørgsmaals Afgjørelse. Det er et Kredsløb, Pen-